

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การดำเนินงานได้กำหนดขั้นตอนวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี
2. ศึกษา สภาพปัจจุบันของการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. ร่างรูปแบบการพัฒนาคู
4. ประเมิน ร่างรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
5. นำเสนอรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา (ทฤษฎีระบบ) ความหมายของรูปแบบและการจัดทำรูปแบบ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ บริบทต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา (แนวคิดเกี่ยวกับทักษะแห่งอนาคตใหม่การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน) เพื่อกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษา สภาพปัจจุบัน การพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การศึกษาสภาพปัจจุบันการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วยรายละเอียด

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ จำนวนทั้งหมด 40

แห่ง ประชากรโดยประมาณ จำนวน 14,408 คน

กลุ่มที่ 2 ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งประเทศ ประชากรโดยประมาณ จำนวน 397,733 คน ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ประชากรโดยประมาณ จำนวน 14,681 คน รวม 412,414 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ตัวแทนคณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหิดลราชภัฏที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) กำหนดจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม แล้วใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อคัดเลือกสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน

กลุ่มที่ 2 ตัวแทนครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตัวแทนครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำนวน 395 คน คำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจำนวนครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 228 คน สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจำนวนครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 167 คน แล้วใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) กำหนดจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม แล้วใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อคัดเลือกสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เครื่องมือ ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 2 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 ฉบับ รวมทั้งหมด 3 ฉบับ คือ

2.2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์และผู้บริหารในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีต่อสภาพปัจจุบันของการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว เป็นแบบเลือกตอบ 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อสภาพปัจจุบันในการพัฒนาครูด้านปัจจัยนำเข้าในการพัฒนาครู กระบวนการพัฒนาครู ผลผลิตจากการพัฒนาครู และผลสะท้อนกลับจากการพัฒนาครู เป็นแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก 40 ข้อ

กำหนดความหมายตัวเลือก

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก

3	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาความหมาย (สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ, 2556: 6-31)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีการปฏิบัติมากที่สุด
3.51-4.50	มีการปฏิบัติมาก
2.51-3.50	มีการปฏิบัติปานกลาง
1.51-2.50	มีการปฏิบัติน้อย
1.00-1.50	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน เป็นข้อมูล

ประกอบการร่างรูปแบบการพัฒนาคู

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาคูตามหัวข้อการพัฒนา ด้านความคิดเห็นต่อหัวข้อ การพัฒนาคูการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาคูรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็น แบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก 15 ข้อ

กำหนดความหมายตัวเลือก

5	หมายถึง	มีความจำเป็นมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความจำเป็นมาก
3	หมายถึง	มีความจำเป็นปานกลาง
2	หมายถึง	มีความจำเป็นน้อย
1	หมายถึง	มีความจำเป็นน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาความหมาย (สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ, 2556: 6-31)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความจำเป็นมากที่สุด
3.51-4.50	มีความจำเป็นมาก
2.51-3.50	มีความจำเป็นปานกลาง
1.51-2.50	มีความจำเป็นน้อย
1.00-1.50	มีความจำเป็นน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน เป็นข้อมูล

ประกอบการร่างรูปแบบการพัฒนาคู

2.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว เป็นแบบเลือกตอบ 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิตจากการพัฒนาครู และผลสะท้อนกลับจากการพัฒนาครู เป็นแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก 38 ข้อ

กำหนดความหมายตัวเลือก

5	ในความพึงพอใจ	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
4	ในความพึงพอใจ	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
3	ในความพึงพอใจ	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
2	ในความพึงพอใจ	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1	ในความพึงพอใจ	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาความหมาย (สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ, 2556: 6-31)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน เป็นข้อมูล

ประกอบการร่างรูปแบบการพัฒนาครู

2.2.3 เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ในการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อแนวทางพัฒนาครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (นโยบายการพัฒนาครู การเตรียมหลักสูตร บุคลากร สถานที่ และแนวทางการประเมินการสนับสนุนการดำเนินงาน) กระบวนการพัฒนาครู (รูปแบบการพัฒนาครูแบบอื่น ๆ การประเมินผลการดำเนินงานและปรับปรุง) ผลผลิตจากการพัฒนาครู (คณาจารย์และครูได้รับการพัฒนาทางวิชาการร่วมกัน)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณาจารย์ในด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู ด้านการสอน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการเพิ่มคุณวุฒิ และด้านการเพิ่มวิทยฐานะ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2555: 122) ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. ดร.กมล สุกประเสริฐ
2. ดร.นิตดา อังสุโวทัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ เศรษฐขจร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว
5. รองศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ เดชชัยศรี

หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence)

R เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ โดยที่ ค่า +1 หมายถึง ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และ -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในนั้น

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.6 มาใช้เป็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่านซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจะดำเนินการปรับแก้ให้สมบูรณ์แล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 คณาจารย์และผู้บริหารในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้แทนของคณาจารย์และผู้บริหารจากคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง จำนวน 32 คน

กลุ่มที่ 2 ครูในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนของครูในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 38 คน

นำข้อมูลที่ได้รับจากทั้งสองกลุ่มไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ($\alpha > 0.8$)

$$\text{สูตร } \alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (\text{ไพศาล วรรค้ำ, 2555: 282})$$

α ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k จำนวนคำถาม

S_i^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

S_t^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนรวม t

นำข้อมูลที่ได้รับจากการคำนวณความเชื่อมั่นมาปรับปรุงจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ 2.5 นำข้อมูลที่รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการพัฒนาครู สภาพปัจจุบันของการพัฒนาครูตามบริบทภายนอกด้านแนวคิดเกี่ยวกับทักษะแห่งอนาคตใหม่การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงความพึงพอใจของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อใช้อธิบายลักษณะด้านประชากรศาสตร์ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ หรือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

$$\text{สูตรร้อยละ (Percentage)} = \frac{\text{ค่าตัวเลขที่ต้องการคำนวณค่าร้อยละ} \times 100}{\text{ค่าตัวเลขทั้งหมด}}$$

(บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550: 351)

สูตรค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

$\sum_{i=1}^N X_i$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนข้อมูล

(บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550: 356)

สูตร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{X})^2}{N}}$$

S หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X หมายถึง ค่าแต่ละจำนวน

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของข้อมูลนั้น

N หมายถึง จำนวนข้อมูลของชุดนั้น

(บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550: 361-362)

สูตร สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination)

$$\text{สูตร } r^2 = \frac{SSR}{SST}$$

r^2 หมายถึง สัดส่วนที่ตัวแปร X สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร Y ได้

SSR หมายถึง ความแปรปรวนของ Y ที่เกิดจาก X

SST หมายถึง ความแปรปรวนของ Y ทั้งหมด

ถ้า r^2 มีค่ามาก แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์กันมาก หรือ x สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ y ได้มาก โดยที่

$$R^2 = r^2 = \frac{\text{ความแปรปรวนของ } y \text{ ที่เกิดจาก } x}{\text{ความแปรปรวนของ } y \text{ ทั้งหมด}}$$

ความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient - r)

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า x เพิ่มขึ้น y จะลด แต่ถ้า x ลด y จะเพิ่ม
 2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า x เพิ่มขึ้น y จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้า x ลด y จะลดลงด้วย
 3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
 4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
 5. ถ้า r = 0 แสดงว่า x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
 6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์กันน้อย
- (กัลยา วานิชย์ บัญชา, 2550: 279-280)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุ หรือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว มีระดับการวัดอันดับภาคชั้นหรืออัตราส่วน ส่วนตัวแปรอิสระหรือตัวแปรทำนายมีตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป มีระดับการวัดอันดับภาคชั้นหรืออัตราส่วน

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_i X_i$$

เมื่อ	\hat{Y}	แทน	ค่าตัวแปรตามที่ได้จากการทำนาย
	a	แทน	ค่าคงที่ หรือ ค่าตัดแกน Y (Y- Intercept)
	b_i	แทน	ค่าความชัน (Slope) หรือค่า Unstandardized Regression coefficient ตัวที่ i
	X_i	แทน	ค่าตัวแปรอิสระตัวที่ i

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z\hat{Z}_y = \beta_1 Z_{x_1} + \beta_2 Z_{x_2} + \dots + \beta_i Z_{x_i}$$

เมื่อ β_i แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Regression Coefficient) ตัวที่ i

(ชัยวิชิต เขียรชนะ, 2558: 22-23)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกตัวแปรกลุ่มปัจจัยนำเข้าและกลุ่มกระบวนการที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.48 ขึ้นไป เป็นตัวแปรที่เลือกเป็นตัวแปรประกอบการร่างรูปแบบการพัฒนาคู
 2.7 วิเคราะห์ผล นำข้อมูลที่รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อให้ได้สภาพปัจจุบันของรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 3 ร่างรูปแบบการพัฒนาคู

3.1 นำแนวคิด ทฤษฎีระบบ (System Theory) รูปแบบการพัฒนาคูอาจารย์ของ Orlich รูปแบบที่ 4 รูปแบบการพัฒนาโดยยึดผู้ให้การอบรมเป็นฐาน (Trainer-Based Models) 3 รูปแบบย่อย คือ รูปแบบย่อยการประสานความร่วมมือ (Linking – Agent) รูปแบบย่อยการสอนโดยเพื่อนร่วมงาน (Peer-Coaching) รูปแบบย่อยผู้สนับสนุน (Advocacy) รูปแบบการพัฒนาคูแบบการสอนเนื้อหาวิชา (Subject Knowledge for Teaching – SKfT) ของ White และรูปแบบผู้นำทาง ผู้ผลักดัน (Driver Navigator Model) ของ Wilson and Bolster วิเคราะห์ เปรียบเทียบ สังเคราะห์ เป็นกระบวนการพัฒนาคู รายละเอียดดังตารางที่ 2 หน้า 75 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูต่อการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏมาเป็นข้อมูลในการศึกษาสภาพปัจจุบันของรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างแผนรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ในการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อแนวทางพัฒนาคูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (นโยบายการพัฒนาคู การเตรียมหลักสูตร บุคลากร สถานที่ และแนวทางการประเมินการสนับสนุนการดำเนินงาน) กระบวนการพัฒนาคู (รูปแบบการพัฒนาคูแบบอื่น ๆ การประเมินผลการดำเนินงานและปรับปรุง) ผลผลิตจากการพัฒนาคู (คณาจารย์และครูได้รับการพัฒนาทางวิชาการร่วมกัน)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณาจารย์ในด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคู ด้านการสอน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการเพิ่มคุณวุฒิ และด้านการเพิ่มวิทยฐานะ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาคูระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ครั้งนี้มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้มีประสบการณ์การทำงานด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏระดับคณบดีหรือรองคณบดี
3. ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การวิเคราะห์ข้อความ (Content Analysis) เพื่อใช้สรุปความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามทฤษฎีระบบ
แนวความคิดเห็นของคณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ความพึงพอใจของครูต่อ
การพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการการสัมภาษณ์เชิงลึกของคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบ
การพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.3.1 แบบสอบถามแนวความคิดเห็นของคณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ
พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน เป็นข้อมูลประกอบการร่างรูปแบบ
การพัฒนาคู

3.3.2 เพื่อยืนยันว่าตัวแปรจากข้อคำถามที่ถูกคัดเลือก เป็นตัวแปรที่เหมาะสม จึงนำตัวแปร
กลุ่มปัจจัยนำเข้าและตัวแปรกลุ่มกระบวนการที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.48 ขึ้นไป มา
เป็นตัวแปรที่นำมาประกอบในร่างรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.3.3 นำผลการสัมภาษณ์เชิงลึกมาพิจารณาเพิ่มเติมในแต่ละขั้นของรูปแบบการพัฒนาคู
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 ประเมิน ร่างรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประเมินร่างรูปแบบการพัฒนาคูของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากงานวิจัยโดยใช้ประชุมกลุ่ม
ย่อย (Focus group) โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้บริหารด้านการผลิตและพัฒนาคู คณาจารย์และผู้บริหาร
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนของ
คณาจารย์ จำนวน 11 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. ผู้มีประสบการณ์ด้านการผลิตและพัฒนาคู

4. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏระดับคณบดีหรือรองคณบดี

5. ผู้ปฏิบัติงานในสำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ คณาจารย์

ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอรูปแบบการพัฒนาคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นำข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นำเสนอผลการวิจัยและรูปแบบการพัฒนาคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

แผนภาพที่ 8 ขั้นตอนการดำเนินงาน

